

ფასი 50 მ.

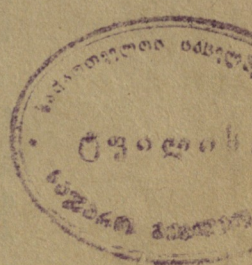
მონადირე

№ 57

1921 წ. იანვრის 23

185781

მონადირე. (ძაღვებს საქართველსკენ ანიშებს). რიგ-რიგობით, ჩემი მურეგები, რიგ-რიგობით!... ჯერ ერთმა წაუყეფათ, მერე—მერე. ბაჭურამ ხო უყეფა აქამდისინ! ეხლა ჭაიკას რიგია... ჭაიკა რა წაუყეფს, მერე ისევ ბაჭურა დაიწეფს... თუ დაიღლებით, მეც ჩაგერევი... დასვენებთ და კიდევ დაიწეფთ... აბა, ჭა! ეხლა, ჭაიკა, შენ დაიწეფა.

დიპლომატიური ნოტები.

თუ გნებავთ, ფუქსავატობაშიც ჩამომართვით, მაგრამ მაინც უნდა გამოგიტყდეთ, რომ მე ყოველთვის სიამოვნებით ვკითხულობ საბჭოთა რუსეთის აქაურ წარმომადგენელისა და ჩვენ საბჭოელ მუშობლებისაგან გამოგზავნილ დიპლომატიურ ნოტებს.

რა გაეწყობა! ცოდვა გატეხილი სჯობია, და ძალიან მიყვარს მხიარული თხზულებები!

გარდა სხვა სიკეთისა, ჩვენს დროებს სიცილის კრიზისიც ახასიათებს და ამ საერთო დაღრეჯილობის უამს ხომ პირდაპირ მისწრებაა ვინმე შეინმანის ან კიდევ ჰუსეინოვის, გინდა ბეკზადიანის ენამოსწრებული და უაღრესათ გონება-მახვილი ოხუნჯობა.

გავიგებ თუ არა, ახალი ნოტა გამოუგზავნიათ საქართველოს მთავრობისთვისო, წამსვე გაგობივარ გაზეთის საყიდლათ, ვიყიდი, ჩავიდებ ჯიბეში და მაქვს... მაქვს ჩემს ჯიბეში ის ძვირფასი გაზეთი... ვიცი, რომ ჯიბეში მაქვს და ეს აზრი ისე მამხნევეს და მაიმედებს, როგორც ღვინომოწყურებულ ლოთს განჯინაში მომარაგებული კახური, როგორც ძალზე მოშიებულ კაცს მშვენიერი სუფრის მოლოდინი,

მაქვს ჯიბეში და ვიცდი! ვიცდი აუღელვებელის მოთმინებით, რადგან კარგათ ვიცი, ვერსად გამექცევა, და ისიც ვიცი, თუ როდის დადგება საუკეთესო, მარჯვე დრო საყვარელი ნოტის წაკითხვისათვის.

და აი, როდესაც ჩემს მყუდრო ოჯახში ჩვენი პირმო ვაჟი, ელიზბარ, მორიგ პანლურს ამოჰკრაგეს ჩვენსავე ძეს, ბიძინას, ხოლო უკანასკნელი საპასუხოთ იატაკის საწმენდ ჩვირან ჯოხს სთხლემს თავში, გულის ფანცქალით მოვემზადები.

მაგრამ ჯერ კიდევ ადრეა: ჯერ უნდა ბუნებრივათ განვითარდეს ამბავი, ასე ვთქვათ, უნდა სავსებით გაიშალოს მოვლენები.

ხოლო ეს მოხდება მაშინ, როდესაც საქმეში ჩავერევით მე და ჩემი მეუღლე: თქვენი უმორჩილესი მონა თვისი ნებიერი ვაჟის, ბიძინას, მხარეს დაიჭერს, რივისმე კი (ჩემი მეუღლის სახელია), რასაკვირველია თავის ფალეფანს—ელიზბარს გამოვსარჩლება. აქ ხდება ძალების სასწრაფო გადაჯგუფება: მე და რივისმე მოწინავე პოზიციებს ვიჭერთ, ხოლო ელიზბარ და ბიძინა რეზერვში გადადიან და იწყება ნამდვილი, წესიერი შეტევა რომელიც თუმცა სიტყვიერია მხოლოდ, მაგრამ ბევრ ზარბაზნიან ომს გადააქარბებს სიმძაფრით და დაუნდობლობით.

ეს სასტიკი ომი დაახლოებით 15—20 წუთამდე გრძელდება ჩემს მოწინაღმდეგეს დაღლილობა არ ეტყობა, ხოლო მე თანდათან

აშკარათ ვგრძნობ რომ ღონეც მალატობს და ტყვია-წამალიც მეღვევა. ბოლოს, მტრის ყველაზე უფრო თავგანწირულ შემოტევის შემდეგ მე და ჩემი რეზერვი უწესოთ უკან ვიხევთ, ოთახის კარი იკეტება და ასპარეზი ძლევს მოსილ რივისმესა და ელიზბარს რჩება, ჩვენ კი იძულებული ვხდებით დერეფანში დავცეთ ბანაკი.

ვგრძნობ, რომ ბრახისაგან ტუჩები და ნიკაბი მითრთის, გულს ბაგაბუგი გააქვს, ხელები მიკანკალებს და ისეთ გუნებაზე ვარ, რომ, დამბაჩა რომ მქონდეს, მგონი თავს მოვიკლავდი.

— აი, ეხლა კი დროა!—ფიქრობ მე, ჯიბიდან ამომაქვს გაზეთი და კითხვას ვიწყებ.

ერთი წუთის შემდეგ სასწაული ხდება: გუნება ერთბაშათ იცვლება, თითქოს წელანდელი ამბავი არც კი მომხდარიყოსო და ტუჩებზე ღიმი მეკვრის. კიდევ ერთი წუთი და ჩემი ნელი სიცილი არღვევს სიჩუმეს, ხოლო ცოტა ხნის შემდეგ ხარხარს ვეღარ ვიკავებ და დერეფნის შუშაბანდი წკრიალს იწყებს ჩემი ხარხარისაგან.

— რა ღმერთი გიწყრება, შე სასიკვდილოვ? რა მოხდა? რა ამბავია?—მოისმის ოთახიდან ბიძისიმეს ანჩხლი ხმა.

— კარი გააღე, დედაკაცო, —ხა-ხა-ხა-ხა! გააღე ჩქარა კარი, ხა-ხა-ხა-ხა!—ძლივს ვიძახი მე, ხარხარით სულ შეხუთული.

— ჰო, რა ამბავია? ახალი ნოტა ხომ არ არის? —ერთი ტონით დაბლა მეკითხება რიფსიმე.

— მაშ! ხა-ხა-ხა! ახალი ნოტაა, მაშ, ხა-ხა-ხა! კარი სასწრაფოთ იღება.

— მოდი რაღა, ჩქარა!—მოუთმენრობს ჩემი ცოლი.

ოჯახის ოთხივე წევრი წყნარად და მშვიდობიანათ ვსხდებით და მე ვიწყებ ახალი ნოტის ხმა მალლა კითხვას:

„ნოტა აზერბ. საბჭოთა სოციალისტ. რესპუბლიკის ნარკომინდელის ჰუსეინოვისა საქართველოს საგარეო მინისტრთან.

„იმ ნოტის საპასუხოთ, სადაც თქვენ აზერბეიჯანის რესპუბლიკისაგან აქსტაფის ხელშეკრულობის დარღვევასა და ჩვენგან შეპირებულ ნავთის მოუცემლობას ეხებით, უნდა მოგახსენოთ, რომ აზერბეიჯანის პროლეტარიატი და სოციალისტური გლეხობა მედგრათ და შეურყევლათ სდგას თავის მუშა-გლეხურ პოსტზე და კკუის სწავლების ნებას არავის მისცემს...“

— ხა-ხა-ხა-ხა-ხა!—გაისმის ოჯახის ოთხთავე წევრის ხმა-შეწყობილი ხარხარი,—ჩემი ბანი, რივისიმეს სობრანო, ელიზბარის ბარტიონი და ბიძინას ტენორი...

— ვაშა, ვაშა! ხა-ხა-ხა! ეღრიალებთ ჩვენ ვიდრე დავიქანცებით სიცილისაგან და ცოტა დასვენების შემდეგ მე ისევ კითხვას განვაგრძობ.

— რაიც შეეხება იმ გარემოებას, რომ ჩვენ

ვსარგებლობთ საქონლის მატარებლებს და ორთქლ-
მავლებს, ამაზე უნდა გიპასუხოთ, რომ ზნე-დაცე-
მულმა იმპერიალისტურმა ანტანტამ და გათახსი-
რებულმა საერთაშორისო ბურჟუაზიამ უკვე გაი-
თხარა თავისივე ხელით თავისი სამარე და შიშის
ზარით შეპყრობილი იცქირება შიგ“...

— ხა-ხა-ხა-ხო-ხო-ხო! — ვიხუთებით კიდევ უფ-
რო ძლიერი ხარხარისაგან და ცოტას რომ სულს
მოვიბრუნებთ, მე კვლავ განვავადობ კითხვას:

— „შემდეგ თქვენ ბრძანებთ, ბატონო მინი-
სტრო, თითქოს ჩვენ ძალდატანებით ვამუშავებ-
დეთ ჩვენის საქიროებისათვის თქვენი მატარებლე-
ბის კონდუქტორ-მოსამსახურეთა შედგენილობას.
ამის პასუხად კატეგორიულად უნდა განვაცხადოთ,
რომ სოციალისტური აზერბეიჯანის მუშებისა და
გლეხების ნება-სურვილით არჩეულს და ნდობით
აღჭურვილ მთავრობას საბოლოო ბრწყინვალე გა-
მარჯვებისაკენ მიჰყავს თავისი ხალხი და შორს
არაა ის დრო, როდესაც მისი დაკორძებული ხე-
ლი უკანასკნელ ლურსმანს ჩააქედს კაპიტალიზმის
კუბოს თავს. — ნარკომინდელი ჰუსეინოვი“.

ახლად ატეხილი სიცილის გრივალი ავსებს
ოთახს და ჩემს ოჯახში ისეთი სიამტკბილე მყარ-
დება, თითქოს წელანდელი ინციდენტი სიზმარ-
შიაც არ მომხდარიყოს...

— ონისიმე, მოიტა ის ხუთასი თუმანი დღე-
ისთვის რომ დამპირდი! — მეუბნება ჩემი ცოლი და
ეშმაკურად იღიმება.

— რაო? რა მოგცე? — ვეკითხები მეც ღიმი-
ლით, რადგან ვიცი, რაშიადაა საქმე.

— ხუთასი თუმანი მომეცი, დღეისთვის რომ
შეგპირდი, — კვლავ იმეორებს რიფსიმე.

— იმ ხუთასი თუმნის შესახებ, რომელიც მე
დღეისთვის შეგპირდი, უნდა მოგახსენო, რომ ტყემ
მოისხა ფოთოლი, ბაღში მერცხალი ქყვიის, ბაღ-
ში ვაზი ობოლი მეტის ღხენითა სტირის!

ჩემი კომუნისტურ-დიპლომატიური პასუხი
ხელ-ახლა ხარხარის გრივალს იწვევს.

— ბიძინა! შენ რა ღმერთი გიწყობა, რომ
ჩემი ორი კოჭი და შვიდი კაკალი შეაყოლე და
ალარ მიბრუნებ? — ვითომ სერიოზულად მიმართავს
ბიძინას ელიზბარი.

— შესახებ შენი ორი კოჭისა და ოთხ კაკლისა,
ჩემო ელიზბარ, რომელიც მე შენ უნდა დაგიბრუ-
ნო, კატეგორიულად გიცხადებ, რომ ყაყაოსა
სიწითლითა ყანა დაუმშვენებია! — უპასუხებს ელიზ-
ბარი საერთო სიცილ-ხარხარში...

აი, რა შედეგი მოაქვს ზოლმე კომუნისტების
დიპლომატიურ ნოტებს ჩემთვის და ჩემი ოჯახი-
სათვის.

განა მარტო ეს კი არ კმარა, რომ მე მათი
ნოტები განსაკუთრებულათ მიყვარდეს?

ეხლა ყველასათვის გასაგები იქნება ის მოუთ-
მენარი აჩქარება, რომლითაც მე გავიქეცი ქუჩაში
ამ თვის 14-ს, როდესაც გავიგე, რომ ჩვენს მთავ-
რობას ახალი კომუნისტური ნოტა მოსვლოდა.

მაგრამ ამაზე შემდეგ.

თაგუნა.

პატარა ფელეტონი

შანი — შური... შანი რამა...

სანოვაგე უხვად უძევს:

ნავთეული...

ღვინეული...

მაგრამ სერგო ქავთარაძე
(სოფდების „ნამესტლინიკი“)

ზის არაქათ-

მილეული!

არც აცხელა, არც აცივა,

არც აცივა,

არც აცხელა,

ჩვენმა სერგო „ნამესტლინიკმა“

დიდი ნოტა

გააჭრელა!

გააჭრელა და დაჭერიწა!...

დაჭერიწა...

კვლავ გააჭრელა!

იტყვის: — „ამა ნოტის წერას

მირჩვენია ცომის ზელა!

ეგ წყეული

საქართველო

გამიჩნდა რა ხათაბელა!“

იტყვის და კვლავ

საწერ-კალამს

სერგო დინჯათ მოიღერებს...

(საქართველო

სჩაგრავს რუსეთს,

სერგო ნოტით მოიგერებს!)

მოიმარჯვა

და დაიწყო.

ნაპერწყლებს ჰყრის კალმის წვერი,

მრისხანებით

სკექს და გრგვინავს

პამპულ-კომის დანაწერი:

„— ჩემს მთავრობას

კარგათ ესმის

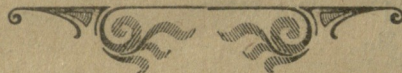
საქართველოს გულის ზრახვა.

ემზადებით,

მოახერხოთ
ჩვენი საზღვრის გადმოლახვა
და რუსეთის
დამონება.
ხა! ხა! ხა! ხა! ხა! ხა! ხა! ხა!“
პამპულ-ბეგმა
რო დახედა
მისგან შეთხზულ „ნოტის“ ნაწილს,
შარი ერთობ
ენა ხალა
და სიცილი წასკდა ყმაწვილს.
მოაგონდა
მას არაკი
კრილოვისა შენათხზველი,
შარსა ვითა
მოუდებდა
წყლის ნაპირად კრავსა შგელი.
„წყალს მიმღვრევო“
გასძახოდა
უსინდისო, პირ—ახევით!!
(წყალს კრავი
ვით აუღვრევდა,
როცა მგელი იყო ზევით?!)
მგლებს და დათვებს
ერთ გვარი აქვთ
„პრინციპები“ როგორც მხეცებს!
მით უმეტეს,
თუ შიმშილი
ქამის მადს უორკეცებს!)

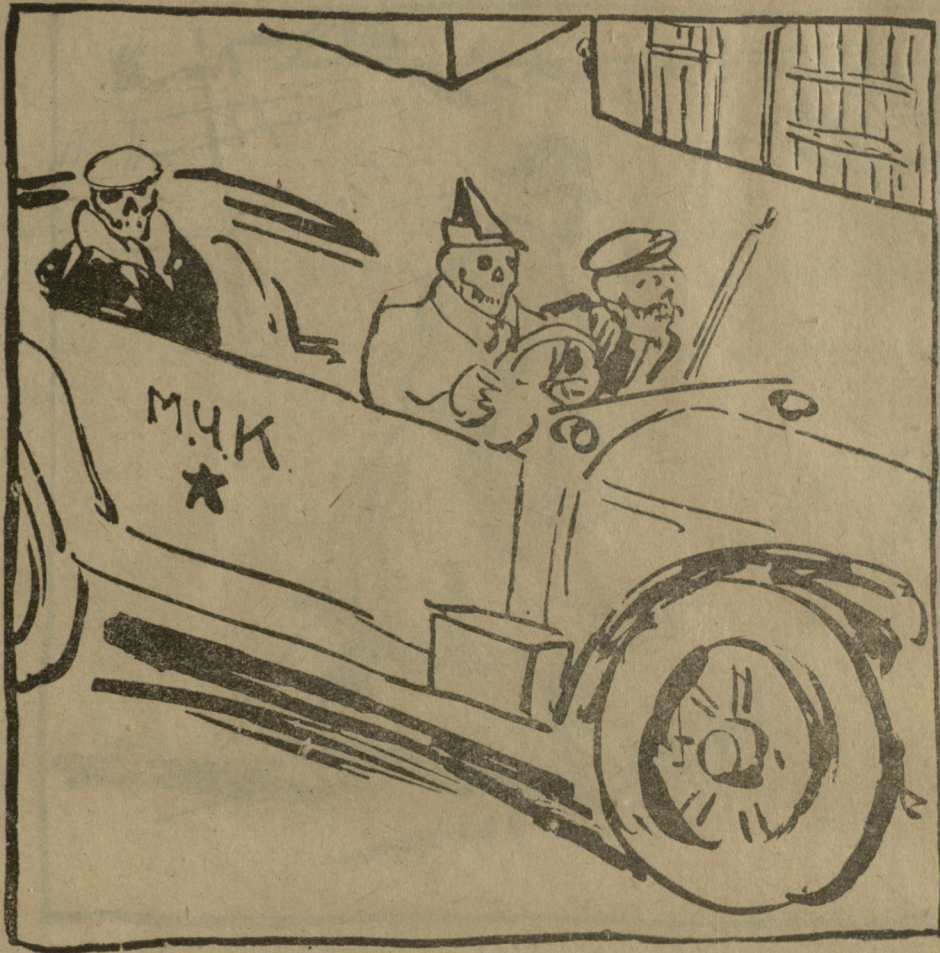
ჩაიცინა და
განაგრძო
ქავთარაძემ (ოთარ ბეგმა)
„—კარგათ ვიცით
საქართველოს
როგორი აქვს სამტროდ გვგმა.
შემოგვარტყით
ირგვლივ ალუა,
შიგნით გვიწყობთ აჯანყებას;
გვტაცებთ ნავთით
მატარებლებს;
გვინადგურებთ მთელ ქონებას.
უხვად აბნევთ
ოქრო-ვერცხლსა,
მკვიდრთა ჩვენთა მოსასყიდათ...“
გადაჰხედა
„ნამესტლინკმა“
და ხარხარებს უფრო დიდათ.
ხარხარებს და
მხიარულობს...
ნოტა ცხვება საშიშარი
მგლის პრინციპზე
ანაგები
შარი!
შარი!
შარი!
შარი!

გუშაკი

ქ ი რ წ ი ლ ი

ზანტო თამადა: ყრუ მაყარი და ბრმა წვეული....
მკვირცხლ მერიქიფეს რბენის ქარი გაუდგა წვლში.
ჯიხვის ყანწებში ათამაშდა ნაფარეული
და... აზარფეშა მსწრაფლ გადადის ხელიდან ხელში.
ცეკვა—თამაში: დაფა-ზურნა და კრიმანჭული...
მეფეს ამთქნარებს, პატარძალმაც იწყო წოდინი.
გრძელ-გრძელ სიტყვების ყურის გდებამ წაიღო გული
და...ახალ-შეყრილთ აღარ ძალ-უძთ მეტი ლოდინი.
მთვრალი: ზარხოში: შეყივლება და გარიჟრაჟი...
წამოშლილ მაყრებს ხრინწიან ხმიით უხმობს თამადა.
მორჩა: დედოფალს ბნელ ოთახში შეუძღვა ვაჟი
და... ტოლუმბაშსაც დაეკარგა ღვინის სმის შადა.
კოცნა: სიცილი: გინება და აყალ-მაყალი....
კოხტა მაყარმა ცხენი მარდათ შეათამაშა.
გავარდა: ხეზე შეფრთხილდა ქრელი მამალი
და...აურ-ზაურს შეეცილა ტაში და ვაშა.
ფიცხი მსახური: მერიქიფე და მზარეული...
გრძელი საჯდომი გაიმართა: გასწორდა წელში.
ჯიხვის ყანწებში კვლავ თამაშობს ნაფარეული
და... აზარფეშა მსწრაფლ გადადის ხელიდან ხელში.

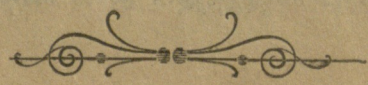
არც სლუკრა... არც ტიფი... არც-ღა შავი ყაშია.
 მთელი რუსეთი იმისგან განატანჯ-განაწამია.
 ზირ სისხლიანი მძვინვარებს, აწ წელიწადი სამია
 სოფელი, მსგავსად იმისად, არავის მოუჭამია.

ყ ს ა თ ა ყ რ თ

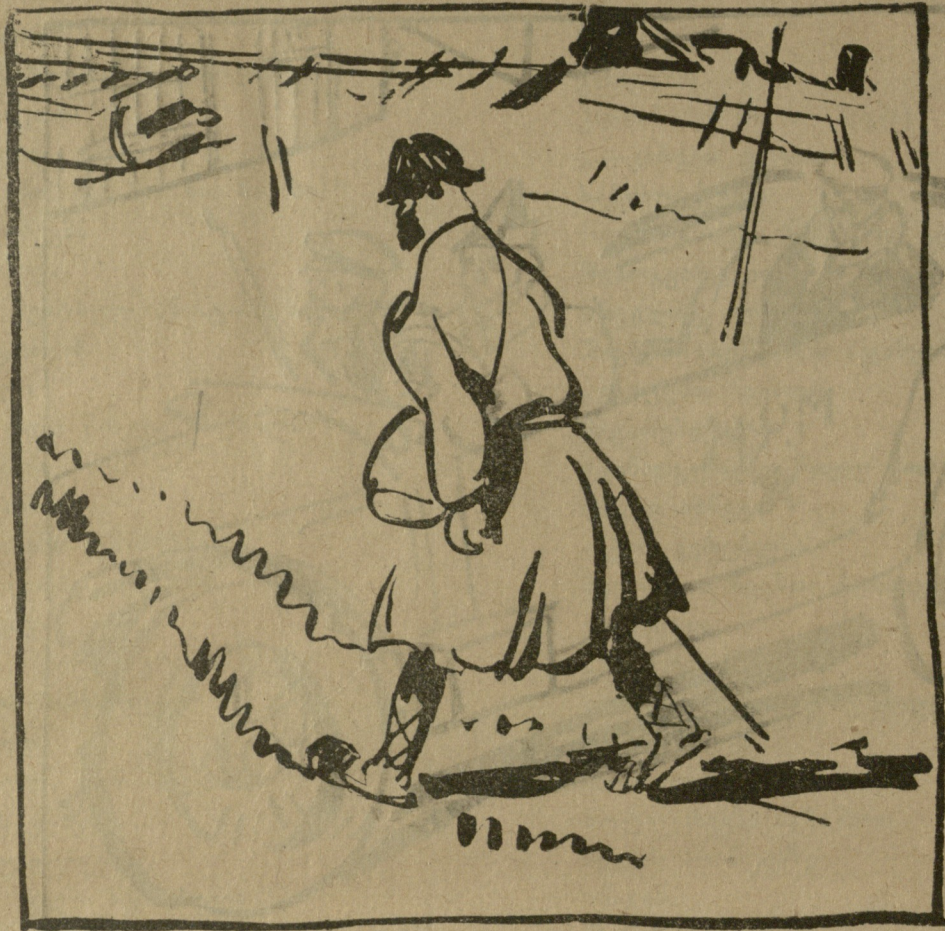
ლიგა: ინგლისი: ამერიკა და საფრანგეთი...
 ვილსონის ხსოვნას დაიტირებს სტამბოლის ქორი.
 სამოთხის ტახტი ეშმაკს ერგო: გაიქცა ღმერთი...
 ვეროპის სინდისს საყვარლათ ყავს რუსეთის მძორი.
 ადერბეიჯანი. საქართველო და ზაქათალი...
 ვის არ მოხიბლავს ეგზომ ტურთა ორთქლმავალები?
 ბეკზადიანმა ბექს სირბილვ შემოათალი...
 განჯამ ცისტერნებს დაუკოცნა ნაზი თვალეზი.
 ქარა: ყინული: ბაქოს სიტყვა და თხის პირობა...
 ბუხრის მიღებში სონეტებს სთხზავს ღამის კილყვაფი.
 ჩაქრა სანთელი: სულს აღონებს ნავთის ძვირობა...
 ღამაზ ქალის ქმარს გაუღიმებს ქალაქის თავი.
 ლიგა: ინგლისი, ამერიკა და საფრანგეთი...
 ვილსონის ხსოვნას დაიტირებს სტამბოლის ქორი.
 სამოთხის ტახტი ეშმაკს ერგო: გაიქცა ღმერთი...
 ვეროპის სინდისს საყვარლათ ყავს რუსეთის მძორი.

d.

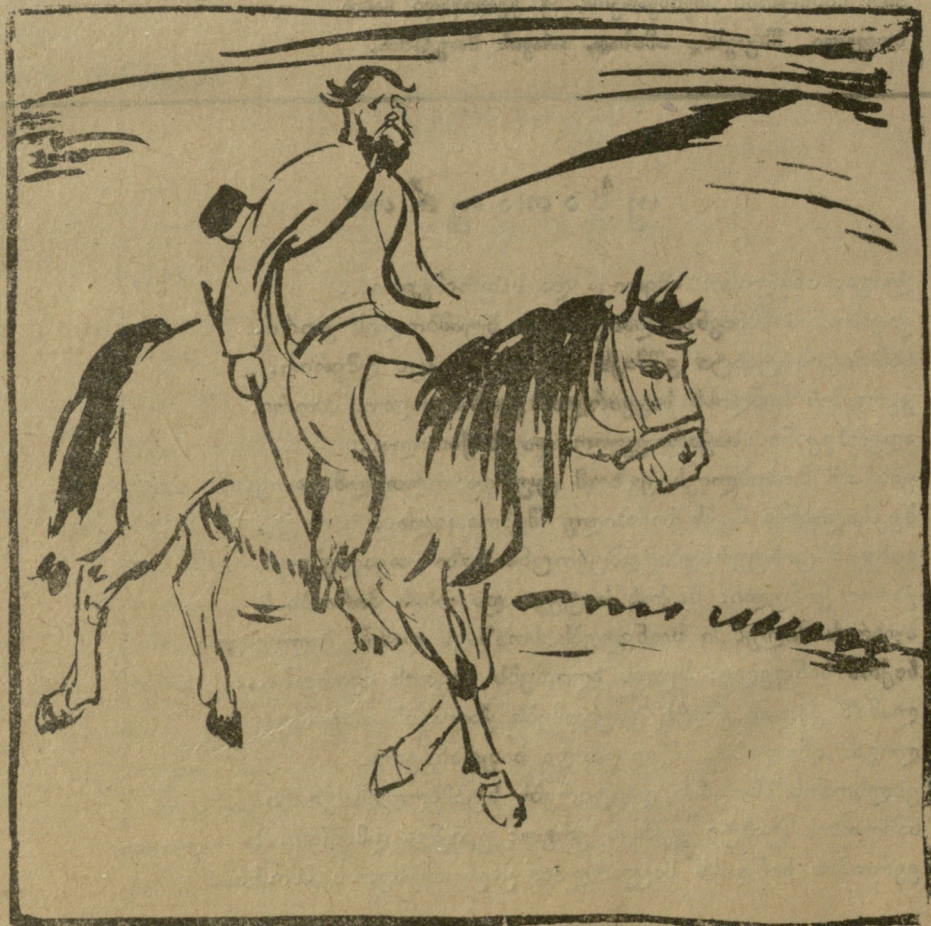

ფრესა

საბჭოთა რუსეთში ფესტა უკვე აღდგენილ იქნა ამ წესით, როგორც აწესებდა რიურის დროს.

ბელეგრაფი

თანამედროვე ტურნებს უტყუებრათ წარმოუდგენელია და აი საბჭოთა რუსეთში აქაც გადაჭარბა კაცობრიობას.

ს ა გ ა რ ე ლ ს ა ქ მ ე ე ბ ი

განსაკუთრებული სიახლოვებით აღნიშნავ, რომ ამხ. მილეჩანის შენიშვნამ (იხ. უშაკის მათრახი № 52) სასურველი გაუღენა მოახდინა ჩვენს საგარეო წარმომადგენელ შალიკოზე და მისგან რედაქციაში ისეთი დიდი პატივი მიიღო, როგორსაც არ მოკლდა.

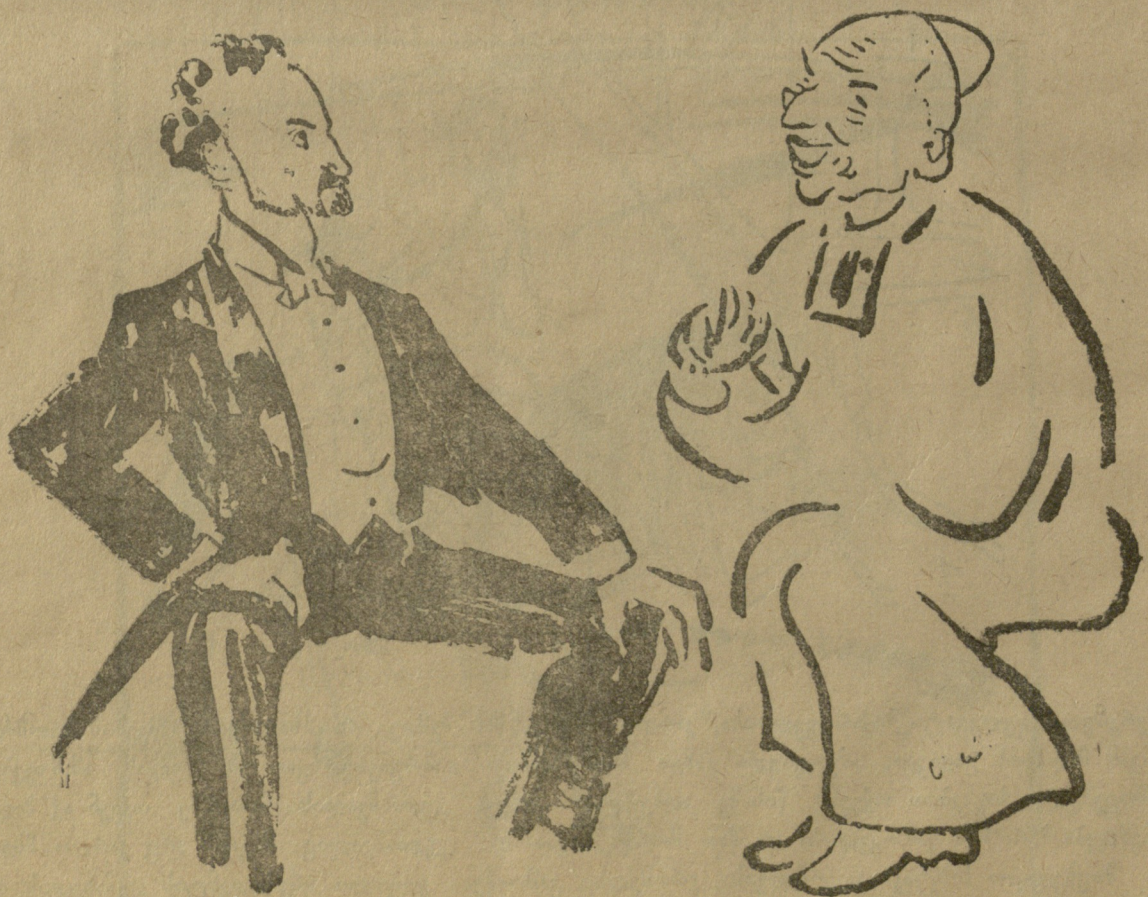
ჩვენა რესპუბლიკის საქმეები დიდის წარმატებით მიდის წინ და არა თუ უბრალო მომავლადები, ჩვენს შესახებ თითქმის მკვდრებიც კი ამტკუველდენ.

დამსახურებული დეკლარატი საქართველოს, კარლ-ნსეიძე, მას შემდეგ რაც საგარეო საქმეების ხელმძღვანელობა ჩვენგან შალიკოს გადაეცა, იძულებული გახდა სამშობლოში დაბრუნებულიყო. ეს კულის ამანუგებელი სურათი გადმოცემულია სახესებით თქვენს წინაშე აღბეჭდილ ლადო კუდიაშვილის ნახატზე. თქვენ აქ ხედავთ როგორ იტრემლება შარიზის ქართველობა და მათ შორის თვით ლ. კუდიაშვილიც; მაგრამ არც კარლ-ნსეიძეს უგრძობელი. მიუხედავად სსსტკი ადვოკატისა, (რომელიც გამოიწვია ეთიოპიის პრეზიდენტის დეშანგლის ფანჯრიდან გადმოხტომამ) კარლმა მაინც გამოყო ფანჯარაში თავი და ცხვირსსსტკის ქნუვით ეთხრება მის მოადგილეებს და გუდდაწუგებულ ქართულ კლდინას.

იმ საშინაო მწუხარებას, რომელიც კარლ ჩხეიძის წამოსვლამ გამოიწვია, ძნელად თუ რაიმე განხელებდა, რომ მოულოდნელად პარიზს ჩვენი ბერლინელი ელჩი ლადო ახმეტელიშვიდი არ სწევდა. როგორც კეთილ მასზინძელს შეეფერება, ჩვენმა საგარეო წარმომადგენელმა, შადიკომ, თავის საკუთარ თვითმავალში ჩაისხა როგორც ბ-ნი ფერენბახი, აგრეთვე ლადო ახმეტელიშვიდი და პარიზის ქუჩებში გასეირნა, თანაც სასურველ სტუმრებს „კომპანიის მართვის“ მშვენიერი წერილების კითხვით ართობდა.

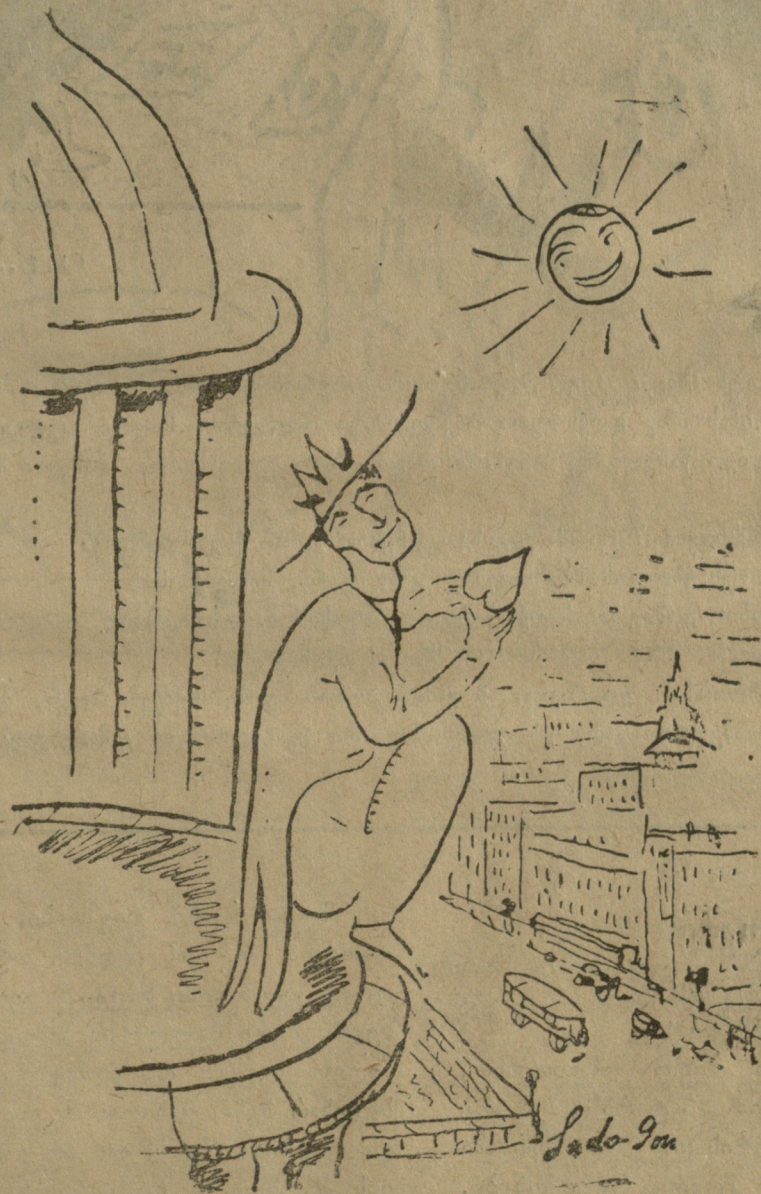

საქმე თითქმის ვაკვარებულათ ითვლებოდა, როცა მოულოდნელად დამოკიდებულება გამწვავდა რომის პანასთან. პანას მოკითხვის ბარათი მიეღო გაზ. „საქართველოს“ ფუნქციონარული ჯაფარბაბისგან, რომელშიაც სხვათა შორის კელათის ბერების მიმართ თავისუფალი ფაქრობის აღგვეტანე იყო ღანძრავი და ქრისტიანთა მოად-

გოლე ამ გარემოებამ ძლიერ ააღივლა. საჭირო დარჩა ჩვენი მდივანის, ჯ. ასათიანის გაგზავნა, რომ რომის ჰანა ისევ ძველ ხასიათზე დამდგარიყო.

ჩვენს მკითხველებს კარგათ ეხსმებათ როგორის ზეიმით გადმოსვენეს ფრანგებმა გამბეტას გული ჰანის ჰანთონში. ჩვენმა წარმომადგენელმა არ ითავილა და მსურველუ მონაწილეობა მიიღო დღესასწაულში. ამის შესახებ აი რას გვწერს თვით ლადო ჯაღიაშვილი:

„ — როდესაც ბ-ნი გული გამბეტასი ჰანთონში გადმოსვენეს, მე იქ გეხსენებ როგორც თქვენი წარმომადგენელი. დავალეებისამებრ სიტუვაც წარმოვთქვი, თუმცა არ მახსოვს რომელ ენაზე. გული საშინლად მომეწონა. მოგეხსენებათ თქმულება: „გულს გული იცნობს“...ო. ვეღარ გამიძლო გულმა, იმავე დამეს მოვიზარე ჰანთონიდან გამბეტას გული, შემოვფიქვამ ჰანთონის სახურავზე, ჩემდა ბედით მშვენიერი მთვარისი დამეც იყო და შემოვძახე: „ოჰ, მთვარეო, მთვარეო!“ ამ გულის გამოგზავნა მინდა თქვენთვის, მაგრამ საზღვრებზე საფრანგეთიდან გამომსვლელებს სინჯავენ და კარგ გულს საქართველოში არავის არ ატანენ.“

საიდან იყო — არ იყო, ეს ამბავი გაიგო საფრანგეთის მთავრობამ, რამეღაც გამბეტას გულის უფრო უფრო თხილდება ვიდრე საფრანგეთისა იმავე დღეს თვით პრეზიდენტი მილლერანი მოვიდა დელეგაციისში. საქმის გამაშადიკო ამ დროს ბერდინს იყო წასული და სტუმარს თვით ლადო გუდაიშვილი დახვდა. მათი პასხი დახსლკებით ასეთი იყო:

ლადო. თქვენ ვინ ბრძანდებით? (წარმოადგიხეთ „მუსიკ“ ან მიუყოლებია!)

მილერანი. მე ბ-ნო რესპუბლიკის პრეზიდენტი გახლავართ, მილლერანი!

ლადო. აჰჰაჰ! გამიგანია, გამიგანია! თქვენ ნიკო ფირცხსნაშვილს იცნობთ?

მილლერანი. (წითლდება *) არა ბატონო, არ შეგნია ბედნიერება.

ლადო. ძლიერ სამწუხაროა!... უკაცრავად, ამ უამად ერთობ ბევრი საქმეები მაქვს, შეშდეგ შემიღარეთ. მილლერანი წავიდა და ამგვარათ გამბეტას გულის საკითხი ჯერ-ჯერობით გამოურკვეველი დარჩა.

*) არ იფიქროთ „კომუნისტებოდეს“

პროფილოები.

(გუძღვნი ა. შა—ძეს).

წინასიტყვაობა.

ძმაო ეშმაკო! ჰუმორი ძველ ღმერთებსაც უყვარდათ. იგი ტკბილია ვით ნექტარი და მწარე ვით ველური თათლი. ჰუმორისადმი და შენდამი სიყვარულმა დამაწერია ეს მცირე სტრიქონები, მხოლოდ შემდეგი პირობით გიგზავნი ჩემს ტიპებს: არ გაამხილო არც ჩემი ვინაობა და არც იმათი ვისაც მე ვგულისხმობდი წერის დროს. ქართული სინამდვილე იყო მათი დედა, ხოლო მამას, თეფრასტი ერქვა.

I ყბედი.

ყბედობა ქვეყნის გაჩენიდან უაზრო ლაპარაკს ნიშნავს.

ყბედი, სრულიად მოულოდნელად გაჩნდება შენს გვერდით, თუმცა ჯერ არც კი გიცნობს ხერიანიად, და შენს ცოლს დაუწყებს ქებას: „რა მომხიზლველი ვინმეა შენი მეუღლე, წუხელ თე-

ატრში გაფიცანი, ბავშვები, სულ გადარეულები გყოლია? ჰმ, თან იცინის, თუ შეგატყო რომ არაფრად გვამა მისი ნათქვამი ფოლაქებზე დაგავლებს ხელს, მერე საყელოზე ჩამოცვენილ ქალარა თმას აიღებს ხელში და ღიმილით: „როგორ დაბერებულხარ ბეჩა, გახსოვს მე და შენ ქორწილში რო დავთვერით? შენ სულ არ გახსოვს თუ როდის, ან ვის ქორწილში დამთვრალხარ მასთან, მაგრამ იმ იმედით რომ თავიდან მოიშორო, თავს უქნევ.“

შემდეგ გიამობს რომ ყველაფერი ღლითი ღლე ძვირდება, რომ გაზეთებში ბევრი ტყული სწერია და ბებია მისის დეიდაშვილს ბრუციანი ბავშვი ყოლია.

„გუშინ, ამბობს იგი, სასაქმებელი ზეთი გამომიწერა აქიმმა.“

— მართლა ღღეს რომელი რიცხვია? შარშან ამ დროს ჩალა მოჭრილი იყო და მოსავალი დალაგებული. თუ ვინმე ნაცნობმა შემთხვევით გვერდზე არ გაგიზმო ან აფთიაქში წასვლა არ მოიმიზეზე ყბედი ლაპარაკს ვერასოდეს ვერ გათავებს.

ს ა ბ ჭ რ თ ა ს რ მ ხ ე თ შ ი

Митюха. Ишты! корову захатѣли! Буржуй араратскіе!

II. დაბნეული.

დაბნეულობა თავის შექანიზმის მოშლის ნაცოფია. აგერ გვერდით გიზის დაბნეული და თავის გუნებაში ანგარიშობს ჩუმად თუ რამდენი მისცა მან შეშაში ამ ხუთი კვირის წინ. ფიქრობს, აცმაცურებს ტუჩებს შემდეგ გკითხავს: აა, რამდენი მეზობელი?

როცა სასამართლოში უჩივლებენ და დანიშნულ დროს უნდა გამოცხადდეს სადაც ჯერ არს, იგი უწყების ორჯერ მიღების შემდეგაც გამოვა სახლიდან და სოფელში წავა.

დაბნეული ყველაზე გვიან მოდის თეატრში, წარმოდგენის დროს ტკბილად ჩაეძინება, ფეხს ფეხზე გადაილაგებს და ამ დროს ვერც კი ამჩნევს რომ მის წინ მჯდომარე ქალს ახალი კაბა დაუსვარა. ქალი უკან იხედება ბუტბუტით. — როგორ მოგწონთ ქ-ნო წარმოდგენა აა?

კამის დროს სხვა საქმეზე ფიქრობს და ამასობაში იძენს სკამს, რომ ღამე უნდა ადგეს, ასცდება თავის ფეხისადგილის კარებს და მეზობლის ბაღში შეიპარება. აქ ძაღლები დააგლეჯენ მას ჩოხის კალთებს, ხშირად პატრონიც უსწრებს, ბევრიც მოხედება ზურგზე; ამის შემდეგ მის ნაცნობებში მას ყურძნის ქჭრდი შეერქმევა. თუ მის

ნაცნობებში ვინმე გადაიცვალა, სამძიმრის ნაცვლად იგი ეუბნება ქირისუფალს: „მოხარული ვარ თქვენი ბედნიერების“.

III თავხედი.

თავხედი ხანდახან გათავხედდება, ისე რომ იგი ქუჩაზე ნაცნობ ქალის დანახვაზე ორ თითს შორის მესამეს გაყოფს და აჩვენებს, როცა მას ჰკითხავენ როგორა ხარო. აი ასე, უპასუხებს იგი, თეატრში როცა წარმოდგენა დაიწყება იგი გვერდით მჯდომარეს ხმა მაღლა გამოესაუბრება, როცა საზოგადოება მას წესიერებისაკენ მოუწოდებს „თუ წარმოდგენა არ მოგწონთ გარედ მიბრძანდი“ ეუბნება იგი ხალხს. როცა რომელიმე მსახიობზე ლაპარაკი ჩამოვარდება იგი სწორედ იმათ ავინებს, ვინც სხვას მოსწონს. როცა იგი ბაზარში წავა მეხილევებს მასლაათს დაუწყებს „ხილი ძალიან გაძვირდა, მაგრამ ჩემ ბაღში აუარებელი ხილი მოვიდა და იაფად მოგცემთ“, ამასობაში იღებს ფშატს და თხილს ხელში სკამს. უცნობებს გზაზე შენობით გამოვლაპარაკება და რაც უნდა გეჩქარებოდეს შეგაჩერებს, ხელს ჩამოვართმევს და სერიოზულის ტონით გეტყვის „ერთი პაპიროში მომაწვიე, შენს ვაზრდას!“

ს ა მ ი გ მ ი რ ი .

სამი გმირი ჭყავს სამშობლს:
 სამი ძმა... სამად სამება!
 ხატბა ვისურვე იმათი,
 მაგრამ მუის ენა დამება!..
 ერთი შეტრეს სჯობაა
 ნაჭითაც;... უფაქტეუთაც..
 ცელქობენ!.. სიმსუბუქა
 ფერხზე და უფრო ზეფითაც.

კაცს რომელსაც სასამართლოში საქმე წაუგია, სასამართლოს კარებთან დაუხვდება და კმაყოფილის სახით მიულოცავს. როცა მას სადმე დაპატიებენ მას ორი კიკა ღვინო დაათრობს შემდეგ საზოგადოების წინაშე დაიწყებს ტრაბახს თუ რამდენი ჯიხვი ღვინო გამოუტლია და რამდენი ქალი გაუბაძებია ახალგაზღობის დროს, თავის ყბედობით რომ ყველას თავს მოაბეზრებს გარედ გაბარბაცდება და დიასახლისის ოთახში მოიშორებს თავიდან ბუნებრივ მოთხოვნილებას.

ყველაფერ ამის შემდეგ თუ არ დაპატივე შეილის ნათლობაზე, ან ქალიშვილის ქორწილზე: იგი შენს ნაცნობებში დაიწყებს ჩურჩულს: ჰო, რატომ დამპატიებდა მაგის ცოლთან რომ საქმე მქონდა ეს ქვეყანამ იცოდა და არც მისი ქალიშვილისთვის დამიკდენია კბილიო.

IV. უტაქტო.

უტაქტო სწორედ მაშინ შეგვეყრება როცა შინ ავადმყოფისათვის წამალი მიგაქვს, შეგაჩერებს და თავის ლექსების კითხვას დაიწყებს თან გეჩიინება თუ როგორ მოგწონს მისი სამ ტომიანი დრამა, რომელიც ჯერ არ დაბეჭდილა, რადგანაც მას ეშინია რომ ჩვენ სცენაზე მის დრამას ვერ დადგამენ. თანაც ავინებს ჩვენ მსახიობებს, რომელთაც ღვინის სმის მეტი არა იციან რა. თუ შინ მიიწვიე წასვლისას შენ პალტოს ჩაიცვამს შემთხვევით, ან შენ კალოშებში ჩაპყოფს ფეხს და რადგანაც მას ქვეყანაზე ყველაზე დიდი ფეხი აქვს, ლაყუჩებს დააგლეჯს შენ 4,000 მანეთიან ახალ კალოშებს. ბაზარში თუ შეგხვდა შენ რომ რამეზე ევაკრები მდლუქნეს ისიც იქ გაჩნდება, მეტს

უსაფუძვლო შიში

ბავშვი მიშველე, დედა! შემწას...
დედა. ნუ გეშინია, შვილო, ეს მამაშენია.

შეაძლევს და თითონ იყიდის. მოწმედ თუ დანი-
შნე იგი სასამართლოში განაჩენის გამოტანის შემ-
დეგ გაჩნდება.

თუ იქეიფე მასთან ღამით, მეორე დღეს შენ
ცოლს უამბობს მე და შენი კმარი შანსონეტებში
ვიყავითო.

სალამოზე ყოველ ქალიშვილს ის ეტორღია-
ლება ფებს დადგამს, შენ ზიხარ. ხეივანში და

სატრფოსთან მარტო ყოფნით სტკბები, უტაქტო
სწორედ აქ გაჩნდება და შუაში ჩაგიჯდებათ შენ
და შენს სატრფოს და ნიყაბზე ზეთს მოუსომს
ქალს.

თუ ვინმეს სიკვდილი გაიგო იგი მიცვალე-
ბულის ქირისუფალთანაც იტყვის ხმა მალლა
„ეჰ, მე მისი დაბადებაც არ გამიგიაო“!

მეფისტოფელი.

ს რ ო ვ ი ნ ც ი ა

„სულ სხდომა, სხდომა, სხდომა და სხდომა როდისღა გვეღირსოს საქმის შედგომა“

I მთხოვნელი: ქალაქის თავის ნახვა შეიძლება?

კარის კაცი—დაიცადეთ ცოტადენა—სხდომაზე გახლავს.

II მთხოვნელი: თანაშემწეს მთხსენეთ...

კარის კაცი—სხდომაზე გახლავს, ბატონო, მოთმინეთ!

III მთხოვნელი: გამგებობის წევრი ბატონო დავი.....

კარის კაცი (აწუგუტინებს)—ეგულანი სხდომაზე არიან სანამ არ გაათავებენ უნდა დაიცადოთ.

ქვრივი ქალი: ერთი კვირაა დავდივარ, მაგათი ნახვა არ იქნა... სულ სხდომაზე არიან. ეშმაკმა წაიღო მაგათი სხდომა და მაგათი თავი!

შ ა რ ა დ ა

(ფოთისთვის, საკაანდო)

თუ კვიცს ნება აქვს წინ ხტომის
რომ დედა არ იდღოსა,
ერის საქმეში კუნტრუმის
ხალხის ბელოდთან „თედოსა“
თუ სოციალიზმს კაუცკის
„ასწავლის“ ქემალ-პოლოსა,
მოდო შარადის წერაში
დავეცილები „კოლოსა“

ექებეთ (სანამ ვერ ჰპოვოთ)
ზოგადი სახელწოდება
ნერგზე დაამყნი ნეტარებს,
ხილს მოწყვეტ—იცის გოდება.
ყვავილს აჭარბებს სინაზით,

აფთარს ასწავლა ავობა
გენიოსისთვის ღმერთია,
ბრძენისთვის არარაობა.
ხალხი რომ ეძებს სამოსელს
სურსათს და სანოვავსა.
მისი ბრალია (ჯადვარი
მაცდურ ენას და ბაგესა)
ოთხი მარცვალი უკუღმით
ჩვენ აღარ ვიცი ვისია,
რაც გადმოგვრჩება ჩვენია,
შარადის დასაწყისია.

კიდევ ზოგადი სახელი,
კიდევ კვლევა და ძიება.
ვინც განდიდების მანიით
უფლის მახეში გიება
ვინაც მასხვერპლს სწირავს ბიოჟიმად

სულის წაწყმენდის შიშითა,
ღარბ შემწირველს დასცინა
ვაჭრული ანგარიშითა.

ჩვენ აქაც მზავსად პირველის
ერთი მარცვალი გვეყოფა
ოთხი და, ჩვენთვის ურგემი,
თავისით გამოგვეყოფა

ქართული თანამდებობა,
ხშირად მომგვრელი წყლულისა,
გონების, აზრის ამშლელი,
აღმაშფოთები სულისა
პირველი დასვა არ მახსოვს
კანამ თუ **გალილიამა**,
მე ვიცი მხოლოდ წყალი რომ
ღვინოზე უფრო იამა.
სიტყვაა ესე უსაქმო,
გასაჩენავი ორათა,
პირველ ნახევარს კვალადვე

გავთიშავთ თანასწორათა,
ბოლო მარცვალი ამიდანც
გვინდა შარადის ბოლოსა,
გათავდა, მარა ვშიშობკი
„კოლომ“ არ დამიფოლოსა.

სიტყვაა, ფორმით ახალი,
ძველია შინაარსითა
შიგნით მაგრდება ყოველგან,
გარედ არ სჩანა არსითა,
ფოთში უომრად დაიპყრო
ყოველი „უჩრეფედენია“
„რჩეულებიც“ რომ მოგვეტაცა,
მე მაგი უფრო მწყენია

სჯობს სენს წამალი სკარბობდეს
და მჩატე გრძნობას გონება,
გიორგის ჰქონდეს სიციცხლე
და სიმონიკას „ცხონება“

ბუტუნა

უძალღეს დაწეებით სასწავლებლის

გამოსცდილი მასწავლებელი

იუვანს მოწაფეებს სამაისო გამოცდებისათვის მოსამზადებლად ეველა საგნებში და
სარეჟეტიციოდ.

მისამართი: ვერა, ბელინსკი ქუჩიდან, მეორე კირპიჩნი ტუპიკი, სახლი № 3, ბინა სიხარულიძისა.

(2-1)

ა ღ ლ უ მ ი

სვესტრახლში 4000-მდე კაცი ჩამოხრჩვიათ ქალაქის ქუჩებზე (გაზეთებიდან)

გლაგოვერხი. ჩინებული დისტანდინა, ჩინებული! როგორ ღარივით ჩამწყვრივებულან! (ვეირს) ვაუკატებს
 გაუმარჯოს! (მხლებელს) ზასუხს რათ არ მადღევენ! რას დამუნჯებულან?
მხლებელი. რა მოგასწენთ, აჰს. გლაგოვერხო!... იბღაღღეს, იბღაღღეს და სმა ჩუწყდათ! არ ვიცი კი რათა?

„ე ჳ მ ა კ ი ს მ ა თ რ ა ხ ი“

თვეში ღირს 200 მან., ცალკე ნომერი ეველგან 50 მან.

ჟურნალში დაიბეჭდება **გ ა ნ ც ხ ა ღ ე ზ ე ზ ი**

რედაქციაში შეიძლება შექმნა დღემდე გამოსული ნომრების. ხელის მომწერ-
 ლებმა ფული შეძღვე მისამართით უნდა გამოგზავნონ: თფილისი, რუსთაველის პროს-
 პექტი, № 24. ეშმაკის მათრახისათვის. რედაქცია და კანტორა ღიაა 9—2 საათამდე.